

'Euthanasiecommissie is buffer arts-parket'

Voorzitter Wim Distelmans verdedigt de euthanasiecommissie. Ze is niet overbodig, vindt hij. De commissie kan net bureaucratisering en juridisering voorkomen. Bovendien is ze maatschappelijk noodzakelijk.

Met die stelling pareert hij Cosyns' aanval op de commissie in onze vorige editie. De Gentse dokter ergerde zich namelijk aan de procedure die hij moest doorlopen bij een recent euthanasiegeval.

"Vers in het geheugen ligt nog een andere casus", steekt Distelmans van wal, "die van dokter Tine De Geeter uit Boom. Zij stopte bij een terminale longkankerpatiënt de kunstmatige beademing in overeenkomst met de familie en de patiënt. Toch kostte haar dat drie maanden voorhechtenis, maar finaal werd ze vrijgesproken: ze had immers gewoon verzaakt aan therapeutische hardnekkigheid." Distelmans geeft toe dat zoiets een arts heel wat problemen kan opleveren, maar net daarom is een toetsingscommissie nodig.

Uitbreiding terrein

"Vanaf het moment dat er een klacht binnenloopt, zou je een dergelijk geval moeten laten toetsen door een buffersysteem en niet door het parket. Het parket interpreteert dergelijke situaties vaak verkeerd. Het beschikt niet altijd over voldoende kennis over de materie. Daarvoor is een toetsingscommissie zoals de euthanasiecommissie geknipt. Ze is immers samengesteld door mensen uit het werkveld. En voor mijn part mag ze zich ook buigen over alle beslissingen omtrent het levenseinde wanneer hierover klacht wordt neergelegd: stoppen of niet meer opstarten van behandelingen, pijnstilling toedienen, palliatieve sedatie enzomeer. We mogen dergelijke beslissingen niet overlaten aan de beroepsgroep alleen."

Is de commissie niet te log? "Helemaal niet", aldus Distelmans. "Buiten het analyseren van de registratiedocumenten euthanasie, wordt ze enkel geraadpleegd door het parket als er onduidelijkheid bestaat of een klacht wordt ingediend. Ik kan Cosyns wel volgen als hij tegen een apriori-aanpak is, maar een buffer moet er zijn." Distelmans rondt zijn betoog af door ook de positieve kant van de verplichte registratie euthanasie te belichten. "Bij een ander opmerkelijk geval in Asse had de beschuldigde arts gelukkig zijn registratiedocument ingevuld. Het parket heeft toen het advies van de commissie gevraagd. En wij hadden het document als goed aanvaard. Dus werd de zaak geseponeerd."

Pascal Selleslagh